

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2019 și a sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești din 14 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Gujesco Stanislav Xxxxx**, născut la xxxxx, originar din s. Xxxxx r-nul Xxxxx, domiciliat în or. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 02.10.2018-14.06.2019
2. instanța de apel: 22.08.2019-08.10.2019
3. instanța de recurs: 06.12.2019- 11.03.2020

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești din 14 iunie 2019, Gujesco Stanislav Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa aplicată prin noua sentință i s-a adăugat în întregime partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința din 15.02.2019, iar definitiv i-a fost stabilită pedeapsă de 9 (nouă) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Din contul lui Gujesco Stanislav s-a încasat în beneficiul lui Sapaniuc Alexandru cu titlu de prejudiciu material, suma de 20000 lei.

Cererea procurorului aferent încasării din contul inculpatului a sumei de 38,15 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, s-a respins ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, potrivit rechizitoriului Gujesco Stanislav se învinuiește în aceea că, el la 09 august 2018, în jurul orei 09.10 min, intenționat, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, avînd acces liber, în timp ce efectua lucrări de reparație în încăperea fostului cinematograful din or. Xxxxx str. 27 august 34, a sustras pe ascuns un ciocan electric de model „Makita H-R5212C”, cu costul de 20000 lei, care îi aparținea lui Sapaniuc Alexandru, domiciliat or. Xxxxx str. Xxxxx, prin ce a cauzat proprietarului prejudiciu material considerabil în sumă de 20000 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Gujesco Stanislav se învinuiește de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, după indicii, „furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzare de daune în proporții considerabile”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2019, a fost respins ca depus peste termen apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 14 iunie 2019, inculpatul a fost prezent la ședința de judecată în cadrul căreia a fost deliberată și pronunțată sentința (f. d. 160).

De asemenea, potrivit recipisei anexate la dosar (f. d. 206), inculpatului, la data de 14 iunie 2019 i-a fost înmănată copia sentinței motivate din 14 iunie 2019 și i s-a adus la cunoștință despre termenul de atac cu apel de 15 zile.

Astfel, instanța de apel a reținut că, termenul de atac al sentinței sus-indicate decurge din momentul pronunțării ei integrale, de pe data de 14 iunie 2019, iar inculpatul a depus acest apel la data de 05 iulie 2019 (f. d. 211, 212, vol. II), adică peste 21 zile.

În viziunea instanței de apel, acest apel este depus peste termen cu omiterea termenului de depunere a apelului, fără motive întemeiate, nefiind stabilite careva temeieri de repunere a apelului declarat or, conform art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Instanța de apel a reținut că, inculpatul Gujesco Stanislav a fost prezent la ședința de judecată din 14 iunie 2019, ședința în cadrul căreia a fost deliberată și pronunțată sentința, dânsul a primit sub recipisă copia sentinței motivate și redactate, a cunoscut termenul de atac, de 15 zile, fapt confirmat prin recipisa anexată la dosar (f. d. 206), însă inculpatul a depus acest apel peste termen, fără motive întemeiate.

Astfel, dânsul a omis termenul de depunere a apelului fără careva motive întemeiate, motiv din care apelul inculpatului nu poate fi repus în termen, întrucât nu sunt motive întemeiate prevăzute de legiuitor la art. 403 Cod de procedură penală, de repunere în termen a lor.

Deci, în contextul celor statuate, instanța de apel a menționat că, termenul de apel este un termen procesual legal, durata lui este stabilită exhaustiv prin lege, acesta fiind absolut și având un caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Așadar, raportând cauzei, textele de procedură penală indicate și statuările din jurisprudența constantă a Curții Europene, instanța de apel a stabilit că în speța discutată termenul de declarare a apelului a fost omis de către inculpatul Gujesco Stanislav, din circumstanțe care sunt imputabile părții și nicidecum instanței de judecată.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Bîrcă L. în numele inculpatului, care solicită casarea acestora, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă:

- cu sentința, inculpatul a făcut cunoștință mai târziu, iar avocatul care a participat în prima instanță urma să atace sentința cu apel, dar după o perioadă de timp văzând că nu este invitat la Curtea de Apel Chișinău în ședință de judecată a înțeles că, urmează să depună personal o cerere de apel, motiv din care instanța de apel urma să repună în termen cererea de apel declarată de inculpat la 04.07.2019;

- nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul cercetării judecătorești acuzatorul de stat nu a adus probe ce ar confirma prezența elementelor ce sînt caracteristice potrivit normei materiale prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal;

- acuzatorul nu a specificat prin ce s-a exprimat intenția pe care ar fi manifestat-o inculpatul, care este motivul comiterii infracțiunii imputate, scopul urmărit, astfel se impune concluzia certă că, inculpatul urmează a fi achitat din motiv că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii, datorită lipsei obiectului material al infracțiunii și anume absența proporțiilor;

- nu poate fi reținută versiunea acuzatorului de stat privind comiterea infracțiunii imputate, iar vinovăția inculpatului rămîne a fi una echivocă, lăsată la discreția aprecierilor subiective și unilaterale ale organului de urmărire penală;

- poziția acuzării referitor la existența în intenția inculpatului a scopului și motivului comiterii infracțiunii ce i se încredințează este combătut, de probele din dosar, aceasta deoarece conform legislației penale dacă în acțiunile acestuia sunt constatate toate 4 elemente obligatorii: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul infracțiunii și latura subiectivă. Lipsa cel puțin a unui element indică la inexistența componentei de infracțiune. Latura subiectivă include motivul de care se conduce persoana și scopul pe care îl urmărește pentru a comite infracțiunea;

- vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin probe pertinente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmînd a fi interpretate în favoarea inculpatului, consideră că învinuirea lui Gujesco Stanislav nu s-a constatat și ca urmare în privința acestuia instanța de apel urma să adopte o sentință de achitare potrivit art. 435 alin.(1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, art. 390 alin. (1) pct.1) od de procedură penală, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

- nici organul de urmărire penală nu a realizat o cercetare sub toate aspectele, completă și obiectivă a cauzei menirea căreia ar fi aflarea adevărului și a pus la baza învinuirii fapte și înscrisuri ce nu demonstrează vinovăția potrivit învinuirii aduse. La baza învinuirii au fost puse presupuneri contrar prevederilor art. 8 Cod de procedură penală.

În drept, recurentul își înaintează recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitînd a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a menținut soluția adoptată de prima instanță, pe motiv că inculpatul a depus peste termen cererea de apel, astfel rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casarea a hotărârii contestate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Colegiul penal constată că, avocatul Bîrcă L. în numele inculpatului, în recurs contestă hotărârea instanței de apel, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în alt complet de judecată, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Analizând argumentele menționate în motivarea recursului declarat, precum că nu au fost aduse probe ce ar confirma prezența elementelor ce sînt caracteristice normei materiale prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal în acțiunile inculpatului și că vinovăția inculpatului nu a fost confirmată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel justificat nu a pus în discuție aceste invocări, dat fiind faptul că apelul declarat de către inculpat, a fost respins ca depus peste termen. În cazul în care este adoptată o soluție de respingere a apelului ca depus peste termen, faptul dat nu implică o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de apel nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia, decât în cadrul unui apel exercitat în mod legal. Respectiv, ținând cont că argumentele invocate și menționate mai sus, nu au constituit obiect de discuție în instanța de apel, pe motiv că această instanță nu a fost sesizată în termenul prevăzut de norma procesual-penală, Colegiul statuează, că temeiurile de casare invocate de către avocatul Bîrcă L. în numele inculpatului, în recursul ordinar, nu sunt incidente în cauza deferită judecării, deoarece pretențiile privind nevinovăția inculpatului și lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, în acțiunile acestuia, nu au constituit obiect de discuție în instanța de apel, anume în cadrul apelului declarat de către inculpat.

Totodată, Colegiul penal notează, că instanța de apel a examinat și s-a pronunțat argumentat asupra chestiunii omiterii termenului de declarare a apelului de către inculpat.

În conformitate cu prevederile art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

La capitolul dat, Colegiul menționează, că instanța de apel a reținut corect starea de fapt, din care rezultă că sentința a fost pronunțată integral la data de

14.06.2019, inculpatul fiind prezent la pronunțarea acesteia (f.d. 160 verso v. I), mai mult ca atât, ultimului i-a fost înmănată copia sentinței motivate, la aceeași dată, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei (f.d.206 v. I), iar conform amprentei ștampilei de pe plic (f.d. 212 v. I), inculpatul, a depus cerere de apel abia la data de 05 iulie 2019, din care considerent instanța de recurs respinge critica recurentului, precum că inculpatul a făcut cunoștință mai târziu cu sentința, iar apelul urma a fi repus în termen.

Prevederile alin. (2) și (3) art. 230, alin. (3) art. 231 Cod de procedură penală stipulează, că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. La calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Așadar, în prezenta speță, instanța de apel just a menționat, că termenul de declarare a apelului, urmează a fi calculat din data de 14 iunie 2019, însă inculpatul, a depus apel abia la data de 05 iulie 2019, fiind evident omis termenul de atac, or termenul de apel este un termen procesual legal, durata lui este stabilită exhaustiv prin lege, acesta fiind absolut și având un caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Având ca reper considerentele expuse supra, Colegiul penal, conchide că termenul de 15 zile pentru depunerea apelului de către inculpat, a fost depășit, iar circumstanțele enunțate denotă, că instanța de apel, potrivit părții descriptive a deciziei adoptate, nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, astfel legal și întemeiat a respins apelul inculpatului Gujesco S., ca depus peste termen, iar decizia atacată conține motive legale pe care se întemeiază soluția.

Generalizând raționamentele mai sus nominalizate, Colegiul concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Gujesco Stanislav Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 11 martie 2020.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie